

[Alfred Jensen.]

siges der, at de Indtægter og de Budgetter, som der regnes med for Arbejderne, er saa høje, at de gennemsnitlig ligger over, hvad der er almindelig Indtægt for Arbejdere, saavel ufaglærte som faglærte, og vi vil se, at Meddelelserne gaar ud paa, at Gennemsnitsindtægten paa det paagældende Tidspunkt for Arbejdere, ufaglærte og faglærte, i Hovedstaden er 3 000 Kr. og i Provinsen ca. 2 500 Kr., men Gennemsnitsindtægten paa de Regnskaber, som Departementet benytter sig af, udgør for Hovedstaden 3 663 Kr. og for Provinsen 2 995 Kr., altsaa et Tal, der ligger betydeligt over, hvad der er den gennemsnitlige Indtægt for en almindelig Arbejder. Det er klart, at der paa saadanne Budgetter, der ligger højere, vil medtages et andet Vareforbrug, som ikke indgaar i en almindelig Arbejderhusholdning, og derfor vil en Prisforskydning, da den ikke altid falder lige stærkt paa alle Produkter, virke skævt. Departementet gør for øvrigt opmærksom paa, at medens en Indtægt paa under 800 Kr. benytter 40 pCt. af Udgifterne til Fødemidler, viser det sig, at Indtægter paa over 2 400 Kr. kun benytter 21,4 pCt. hertil. Det er det, der igen har rejst det Spørgsmaal i Forbindelse med Prisstigningerne, om ikke dette Pristal kunde laves paa en anden Maade, saa at det blev i Overensstemmelse med de Leveforhold, som den arbejdende Befolkning virkelig har.

Rigtigheden af denne Kritik er for øvrigt blevet understreget af det Pristal, som Det statistiske Departement udarbejder til Brug for Regulering af Tjenestemandslønninger. Her gaar man jo ikke ud fra det samme Tal, som Tilfældet er for det ordinære Pristal. Det Tal, som man i 1933 gik ud fra for Tjenestemændenes Vedkommende, var 2 287 Kr., medens det ordinære Pristal var 3 100 Kr., og hvis vi ser paa den Stigning, som de to Udgiftstal har gennemgaaet i de forløbne fire Aar, vil vi se, at Tallet pr. 1. Januar for Tjenestemændenes Vedkommende andrager 2 710 Kr., medens det almindelige Pristal er blevet til 3 556 Kr. Omregnet i Procent vil det sige, at Tjenestemandsp ristallet i dette Tidsrum udviser en Stigning paa 18,5 pCt., medens det ordinære Pristal i samme Tidsrum kun er steget med 13 pCt. Der er altsaa en Forskel paa 5,5 pCt. Det er det, der understreger, at der maa være noget galt med det Pristal, og da det benyttes til Begrundelse af Forhøjelse af Arbejderlønningerne, har det en vis Interesse, at det Pristal, der regnes med, bringes

i Overensstemmelse med de virkelige Lønninger. Jeg ved ikke, om Tjenestemandsp ristallet er det rigtige, jeg ved heller ikke, om det er et sandfærdigt Udtryk for det Udsving, der finder Sted i Prisniveauet, men det synes i alt Fald for et almindeligt Menneske at være mest nærliggende, at Tjenestemandsp ristallet dækker over de virkelige Udsving, og hvis det er Tilfældet, burde Tjenestemandsp ristallet være det, der blev benyttet til Bedømmelse af, hvorledes Prisniveauet er her i Landet. Lader det sig ikke gøre, maa der udarbejdes et Pristal paa Grundlag af et Budget af denne Størrelse, som kan benyttes til Bedømmelse af, hvorledes Lønningerne skal reguleres.

For disse to Indtægter, jeg her har nævnt, hvor der er en Forskel paa 800 Kr. i Indtægt, ser vi altsaa, at der har været en Forskydning paa 5,5 pCt. Vi kan gaa ud fra, at de Indtægter, der ligger betydeligt lavere end de 2 700 Kr., Indtægter, der kommer helt ned paa fra 600 Kr. til 1 300 Kr. — det er jo de Indtægter, som Alders- og Invalidere rentnydere har, som de socialt understøttede har, og som de arbejdsløshedsunderstøttede har —, har haft en Prisstigning, der sikkert er meget større end baade de 13 og de 18,5 pCt. Og her rejser sig da igen Spørgsmaalet, om der ikke er en forkert Taktik i at regulere disse Takster efter de Pristal, som almindeligt anvendes til Bedømmelse af Prisniveauet. Aldersrente- og Invalidere rentnydere har for længst opdaget, at den Regulering, der fandt Sted i Efteraaret paa 3 pCt., aldeles ikke dækker de Prisstigninger, som de har været udsat for. Det af Socialministeren i Dag fremsatte Lovforslag tyder jo ogsaa paa, at man erkender, at den Reguleringsbestemmelse, der findes i Socialreformen, dels i Folkeforsikringsloven, dels i Loven om offentlig Forsorg, ikke er fyldestgørende og tilstrækkelig til, at de, der er henvist til at leve af disse Indtægter, kan have det samme Leveniveau, enten Prisniveauet er højt eller lavt.

Det er derfor af Interesse, at der skabes saadanne Forhold i Lovgivningen, at disse store Kategorier af Befolkningen — det drejer sig jo alene for Aldersrentenydernes Vedkommende om 138 000 Mennesker — faar saa betryggende Forhold, at de ikke behøver at ængstes for Prisstigninger, men at deres Leveniveau stadig kan være det samme. Jeg kunde derfor tænke mig, at der paa Grundlag af et Budget, der ligger omkring 1 000 Kr., udarbejdes et Pristal, der kan benyttes som Regulator af de for-